Από τον γάμο του με την Περιμήδη, ο Φλεγύας είχε αποκτήσει γιο, τον Ιξίονα, βασιλιά σε μια περιοχή Λαπιθών, στην Θεσσαλία. Αυτός ερωτεύτηκε την Δία, κόρη του Δηιονέα, και πήγε στον πατέρα της να την ζητήσει. Για να τον δελεάσει, του υποσχέθηκε μεγάλη προίκα. Ο Δηιονέας δέχτηκε. Ο Ιξίονας παντρεύτηκε την Δία που του έκανε γιο τον Πειρίθου. Ο Δηιονέας όμως για προίκα άκουγε και προίκα δεν έβλεπε. Όλο και πίεζε τον γαμπρό του να τηρήσει τον λόγο του και να δώσει αυτά που υποσχέθηκε. Για να ξεμπερδεύει, ο Ιξίονας κάλεσε τον πεθερό του να κουβεντιάσουν το ζήτημα. Ο Δηιονέας έσπευσε. Πεθερός και γαμπρός περπατούσαν στον κήπο, όταν ξαφνικά το έδαφος υποχώρησε κάτω από τα πόδια του Δηιονέα. Έπεσε σε ένα λάκκο που ο Ιξίονας είχε φτιάξει, έχοντας βάλει εκεί αναμμένα κάρβουνα. Τον είχε σκεπάσει με φύλλα και κλαδιά, να μη φαίνεται, και είχε οδηγήσει τον πεθερό του να πατήσει επάνω τους. Ο Δηιονέας πέθανε με φριχτό θάνατο.

Ο κόσμος όλος ένιωσε αποτροπιασμό από το έγκλημα. Μάταια ο Ιξίονας αναζητούσε κάποιον να τον εξαγνίσει. Τριγυρνούσε δεξιά και αριστερά και δεν έβρισκε τόπο να σταθεί. Αυτός που κάποια στιγμή τον λυπήθηκε ήταν ο αρχηγός των θεών, ο Δίας. Τον εξάγνισε και τον κάλεσε στον Όλυμπο να του κάνει το τραπέζι.

Έχοντας πολύ καιρό να νιώσει όμορφα, ο Ιξίονας παραήπιε από το νέκταρ που του προσφερόταν και μέθυσε. Αδίστακτος καθώς ήταν, άρχισε να κάνει άσεμνες χειρονομίες στην Ήρα. Για να δει ως πού μπορεί να φτάσει η ξετσιπωσιά του, ο Δίας έδωσε τη μορφή της Ήρας σ' ένα σύννεφο, τη Νεφέλη. Ο Ιξίονας, νομίζοντας πως είναι η οικοδέσποινά του, δε δίστασε να επωφεληθεί. Έτσι γεννήθηκε ο Κένταυρος αλλ' ο Ερμής έδεσε με φίδια τον αγνώμονα φιλοξενούμενο πάνω σ' έναν φλεγόμενο τροχό (το «κύκλωμ' Ιξίονις», όπως το έλεγαν) που στριφογυρνούσε στον αέρα με τον δεσμώτη συνέχεια να επαναλαμβάνει πως «πρέπει να τιμούμε τους ευεργέτες μας».

Οι Μινυάδες και ο Ορχομενός

Κόρη του Άλμου (εγγονού του Πηνειού, γιου το Ανδρέα και αδελφού του Ετεοκλή), όπως ήδη αναφέρθηκε, ήταν και η Χρυσογένεια. Από την ένωσή της με τον Ποσειδώνα, γεννήθηκε γιος, ο Χρύσης. Απέκτησε γιο τον Ορχομενό και κόρες τις Μινυάδες Λευκίππη, Αλκιθόη και Αρσίππη που αρνήθηκαν να μετάσχουν στις άσεμνες και οργιαστικές τελετές προς τιμή του Διονύσου. Ο θεός πήρε τη μορφή μιας κοπέλας που πήγε στο σπίτι των Μινυάδων και τις κάλεσε να πάνε σε μια διονυσιακή γιορτή. Οι κοπέλες την αγνόησαν.

Οργισμένος ο Διόνυσος πήρε διαδοχικά τις μορφές ταύρου, λιονταριού και τίγρης, ενώ φίδια εμφανίστηκαν στους αργαλειούς, κληματαριές και κισσός φύτρωσαν μέσα στο σπίτι και το γέμισαν με τον όγκο τους, ενώ από τη σκεπή έσταζε κρασί, γάλα και μέλι. Οι τρεις αδελφές παλάβωσαν. Μια τους, η Λευκίππη, ρίχτηκε στον γιο της, Ίππασο, και τον κατασπάραξε. Και οι τρεις βγήκαν έξω και πήραν τρελαμένες τα βουνά. Τις συνάντησε ο θεός Ερμής και τις λυπήθηκε. Τις μεταμόρφωσε στα νυχτοπούλια νυχτερίδα, κουκουβάγια και κουρούνα. Από τότε, οι γυναίκες απόγονοι του Μινύα ονομάζονταν «ολείαι», ολέθριες.

Ο αδελφός τους, ο Ορχομενός, κατάργησε το όνομα της περιοχής, Ανδρηίδα, που κρατούσε από τα χρόνια του (γιου του Πηνειού και της Κρέουσας) Ανδρέα. Από αυτόν, η περιοχή ονομάστηκε Ορχομενός, αν και υπήρχαν κάποιοι που υποστήριζαν ότι το όνομα το έδωσε ο ομώνυμος γιος του Δία και μιας Δαναΐδας, παππούς του Τιτυού και οικιστής της πόλης του Ορχομενού.

Ο Ορχομενός δεν απέκτησε γιους. Το βασίλειό του πέρασε στον Κλύμενο, δισέγγονου του Αθάμα και πατέρα του Εργίνου. Η περιοχή πέρασε στους απόγονους του Αιόλου. Θα την έχαναν, όταν ο Ηρακλής βρέθηκε περαστικός από εκεί.

(τελευταία επεξεργασία, 23 Μαρτίου 2021)